

פעולה לסוכות

חבריא א'

"ושמחת בחגך והיית אך שמח"

מטרת הפעולה:

החניכים ילמדו על משמעות מידת השמחה ואיך ניתן לרכוש אותו לקראת חג הסוכות.

מבנה הפעולה:

1. פתיחה- מה משמח אותך?

2. שמחה תלויה בדבר?

3. שמחה בחג

4. מוצאים את השמחה אצלנו

5. סיכום

מהלך הפעולה:

1. פתיחה- מה משמח אותך?

נקיים סבב עם החניכים ונשאל:

- מה הדבר שהכי משמח אותך?

נסביר לחניכים שבחג סוכות אחת המצוות היא לשמוח, הרבה פעמים אנחנו מחפשים מה משמח אותנו, מה יגרום לנו לשמוח, והמצווה בחג הזה זה פשוט לשמוח ממה שיש.

2. שמחה תלויה בדבר?

נציג את המשפטים הבאים במסך ונבקש מהחניכים לדרג מהדבר שהכי משמח למה שהכי פחות. (נספח 1)

נשאל את החניכים:

- האם שמחה תלויה בדבר או שמחה היא משהו שמגיע מבפנים?

- איך ניתן לרכוש שמחה מבפנים?

3. שמחה בחג

נספר את הסיפור על הבעל שם טוב. (נספח 2)

נשאל את החניכים:

- איך דוד שמח אפילו שאשתו פסלה את האתרוג שלו?
- האם השמחה שלו תלויה בדבר או לא?
- כיצד אתם משמחים את עצמכם בחג?

4. מוצאים את השמחה אצלנו

נשחק אף פעם לא.

כולם מרימים 10 אצבעות, כל אחד בתורו אומר משהו שאף פעם הוא לא עשה.

מי שכן עשה את הנאמר, מוריד אצבע.

נפסל מי שהוריד את כל אצבעותיו.

נסביר לחניכים ששמחה אמיתית נמצאת אצלנו, לא צריך לחפש אותה במקומות ואצל אנשים אחרים.

5. סיכום

שמחה היא משהו נצחי, עמוק, בתוך הנשמה שלנו ואינה תלויה בכמה כסף יש לנו או בהצלחות שלנו.. אדם

צריך לשמוח תמיד במה שיש ולדעת להגיד תודה על כל מה שקיבל או לא קיבל ולשמוח בחג מתוך שמחה

אמיתית

צ'ופר אופציונלי- עיגולי השמחה (:

נספחים

נספח 1

- הלכת לביקור חולים והחבר אמר שעשית לו את השבוע!
- הגעת הביתה מת מרעב ופתאום ראית על השולחן את המאכל האהוב עליך.
- שלחת משלוח מנות לילדה שלא מקבלת משלוחי מנות בד"כ, וכך שימחת אותה
- קיבלת 100 באנגלית, ממש השקעת למבחן ורצית לקבל טוב
- הלכת ברחוב, פתאום ראית 50 שח על המדרכה ולקחת
- המדריכה הודיעה שמחר מותר לחזור לסניף

נספח 2

כאשר רבי ישראל הבעל שם טוב הסב עם תלמידיו לסעודת ראש חודש כבכל חודש הבעת פניו הייתה רצינית מאוד. התלמידים ניסו לרומם את מצב רוחו של הרבי, אך ללא הועיל.

אל בית המדרש נכנס יהודי כפרי בשם דוד, והנה זה פלא! מיד עם כניסתו התמלא הבעש"ט שמחה. הוא קידם את פניו בחום, פינה עבורו מקום על יד השולחן ואף העניק לו פיסה מן החלה שלו.

התלמידים שנכחו במקום התפלאו כיצד ה'חבריא קדישא' (כך היו נקראים תלמידי הבעל שם טוב) לא הצליחו לרומם את מצב רוחו של הרבי, ואילו יהודי כפרי פשוט הצליח לעשות זאת?

הבעש"ט חש בשאלותיהם ושלח את דוד לעשות דבר מה. כשיצא מן החדר, סיפר להם:

דוד זה עמל קשה לפרנסתו. במשך השנה כולה הוא חסך פרוטה לפרוטה כדי לרכוש אתרוג נאה לקראת חג הסוכות. כאשר שב מן העיר הגדולה ובידו אתרוג מהודר למהדרין מן המהדרין, כעסה עליו אשתו. "אין לנו כסף להוצאות הבית, ואתה מבזבז את ממוננו על אתרוג"!? היא קראה בכעס. בזעמה, היא נשכה את פיטם האתרוג ופסלה אותו.

דוד לא כעס ולא רגז על אשתו. למרות שכל מאמציו ירדו לטמיון, הוא אמר לעצמו בשקט "כנראה שאני לא זכאי לאתרוג נאה שכזה... אכן, האם ליהודי פשוט כמוני מגיע אתרוג מהודר כל-כך"?

"מאז עקדת יצחק ועד ימינו לא התרחש ניסיון כזה" סיכם הבעל שם טוב, "ולפיכך קיבלתי את פניו בחום ובשמחה".